

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 475 יום ה' 27 בנובמבר 2008

השבוע בגיליון

התערבות משרד האוצר בשוק ההון בעקבות המשבר הגלובאלי // עידוד פעילות משקיעים זרים בשוק הישראלי - 5% מס על דיבידנד. משיכות העמיתים מקופות הגמל.

מ"ה - גידול הון - חוסר באסמכתאות // שבח - תיקון שומה והפקעה // מע"מ - עיכוב אוטומטי על החלטת מנהל לפי סי' 106 לחוק מע"מ.

הנחיה - לא להיפגש בבתי קפה // פרשת תשמישי הקדושה // מזל "שחור" בגוש דן // משבר בענף ראיית החשבון? // טון וחצי קוקאין // עליית בשכר הרופאים

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

התערבות משרד האוצר בשוק ההון בעקבות המשבר הגלובאלי

◆ הקמת מנגנון באמצעות קציני אשראי שיסייע למחזיקי אג"ח להגיע להסדרי מחזור חוב עם מנפיקי אג"ח.
◆ חקיקה בתחום המיסוי שתעודד הזרמת הון לארץ והשקעה בשוק ההון.
מטרת הצעדים הינה לחזק את שוק ההון הישראלי והיא מהווה נדבך נוסף ל"תכנית ההאצה", שהוצגה בשבוע שעבר, העוסקת בהאצת הפעילות הכלכלית. התכנית גובשה על ידי אגפי משרד האוצר, בנק ישראל והרשות לניירות ערך.

◆ משרד האוצר הודיע ביום 26.11.08 על סדרת צעדים לטיפול בכשלי השוק ולהרחבת מצאי האשראי בעקבות המשבר הגלובלי. התכנית כוללת 4 צעדים מרכזיים:
◆ ערבות מדינה בסך של 6 מיליארד ₪ לגיוס הון למערכת הבנקאית לצרכי הרחבת אשראי.
◆ העמדת 5 מיליארד ₪ לשם הקמת קרנות השקעה בשותפות קרנות פנסיה לסוגן שיטפלו באשראי חוץ בנקאי ומחזורי. המהלך צפוי לחזק את מחזיקי האג"ח בעמידתם אל מול החברות לצורך פירעון החוב.

"עידוד פעילות משקיעים זרים בשוק הישראלי" - 5% מס על דיבידנד !!!

פטור ממס לתושבי חוץ על הכנסות ריבית בגין אג"ח קונצרניות הנסחרות בבורסה בישראל. זאת, על מנת לעודד מימון חוץ בנקאי עבור חברות תושבות ישראל ועל מנת להגביר את הנזילות והסחירות של אגרות החוב הקונצרניות הנסחרות בבורסה בישראל.
◆ תגובת הוראת חוק אחת, ברורה ופשוטה שתעניק פטור גורף למשקיעי חוץ במכירת נייר ערך בישראל, ללא כל תנאים וסייגים וזאת בדומה לקיים במדינות רבות בעולם, על מנת לעודד השקעות של תושבי חוץ בישראל. יצוין, כי הפטור לא יחול על רווח הון ממכירת ניירות ערך של חברות, שעיקר נכסיהן הינו זכויות במקרקעין בישראל ועל רווח ההון המיוחס למפעל הקבע של תושב החוץ בישראל.

◆ רשות המיסים גיבשה תכנית על פיה יופעלו מספר פתרונות בתחום המיסוי, אשר מטרתה לעודד השקעות זרות במשק הישראלי וכן הזרמת כספי חברות ישראליות מחו"ל לישראל. התכנית מספקת פתרונות מס מיידיים לעידוד הפעילות הריאלית במשק ולהגברת הזרמת הון למשק הישראלי.
קביעת הוראת שעה לשנת 2009 המפחיתה את שיעור המס המוטל על חלוקת דיבידנד מחברות זרות המוחזקות על ידי חברות ישראליות, מ-25% ל-5% בלבד.
◆ מטרת הפחתת המס הינה לעודד העברת כספים מיידיית לישראל שתסייע למצוקת האשראי ולעידוד הפעילות במשק.

הודעה חשובה לקוראי העיתון המעוניינים להמשיך לקבלו

עיתון מס פקס - העיתון המקצועי לענייני מסים מופץ בדוא"ל ובפקס מעל 8 שנים (!!!) לאלפי קוראים, אשר ביקשו לקבלו ואשר משתמשים בעיתון כמקור עדכני ומהימן של חומר ומידע בתחום המס. אנו משקיעים השקעה רבה בכתיבת העיתון והננו מעוניינים להמשיך לשלוח אותו רק למי שמפיק ממנו תועלת.

אם ברצונך להמשיך ולקבל את העיתון וטרם אישרת לנו שהנך רוצה להמשיך לקבלו, אנא עשה זאת באמצעות קישורית זו או דרך אתר האינטרנט של משרדנו. החל מהגיליון הבא יישלח העיתון רק למי שאישר לקבלו !!!

אם הנך מקבל את העיתון באמצעות מערכת מס פקס וברצונך שנסיר אותך מרשימת התפוצה שלנו - שלח אלינו הודעה עם פרטיך באמצעות קישורית זו : del@goldmanbarone.co.il

משיכות העמיתים מקופות הגמל

מאת: נדב הכהן, רו"ח

רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

(3) רשאי מעביד של עמית-שכיר למשוך כספים מקופת גמל אישית לפיצויים או ממרכיב הפיצויים בקופת גמל לקצבה. ג. השר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן חישוב הסכומים שניתן למשוך או להעביר לפי סעיף זה.

ד. הממונה רשאי לתת הוראות בעניינים אלה:

(1) אישורים שעל חברה מנהלת למסור לעמיתים בקופת גמל שבניהולה, ולעניין עמיתים-שכירים - גם למעבידיהם, וכן לעובדים של עמית-מעביד, לעניין העברה או משיכה של כספים לפי סעיף זה;

(2) פרטים, נתונים ומסמכים שעל חברות מנהלות להעביר זו לזו אגב ביצוע העברת כספים בין קופות גמל לפי סעיף זה, אופן העברתם והמועדים לכך.

ה. בסעיף זה "סכום קצבה מזכה" - 3,850 ש"ח (הסכום יעודכן מידי שנה, בהתאם לשיעור עליית המדד; נ.ה.).

◆ לטובת הקוראים נבהיר, כי "השר" הוא שר האוצר, וכי "הממונה" הוא הממונה על שוק ההון, ביטוח וחיסכון במשרד האוצר.

◆ עניינם הרואות, כי חברי הכנסת בחרו להפקיד בידיו של שר האוצר ובידי הממונה סמכויות מרחיקות לכת, והדברים מתייחסים גם לנושאים מהותיים אחרים בהם עוסק החוק (מרכיבי החשבון בקופות הגמל, תשלומים לקופות הגמל, פרסום נתוני התשואות ודמי הניהול בקופות הגמל, ועוד).

◆ בחרנו להתמקד בסעיף 23 לחוק, משום שיש לו בימים אלו השפעה דרמטית על אפשרויותיהם של העמיתים לבצע משיכות מקופות הגמל, לרבות בשל היבטי המס הכרוכים בדבר.

יש לדעת, כי בסעיף 87 לפקודת מס הכנסה, התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה") הוקנתה לשר האוצר סמכות לקבוע, באישור וועדת הכספים של הכנסת, בין היתר, כללים בדבר חיוב במס של כספים ששולמו על ידי קופת גמל לחבריה בניגוד להוראות לפי סעיף 23 לחוק.

◆ לעניין זה, נקבע בסעיף 87 לפקודה כי יראו גם כספים ששולמו לעמית על ידי קופת גמל לקצבה שלא בדרך של קצבה (למעט היוון הפטור ממס לפי סעיף 9א(ה) לפקודה), כאילו שולמו בניגוד לתקנות לפי סעיף 23 לחוק, וכך גם כספים ששולמו לעמית (שלא בדרך של קצבה) על ידי קופת גמל, הנובעים מהפקדות שנהנו מאחת ההטבות במס שפורטו בסעיף 87(ב) לפקודה.

◆ בתקנות מס הכנסה (כללים) בדבר חיוב במס על תשלומים לקרן שלא אושרה ותשלומים שלא כדין), התשכ"ב - 1962 נקבע - בין היתר - כי חבר בקופת גמל, ששולמו לו כספים על ידי הקופה בניגוד לתקנות שהותקנו לעניין אישורה וניהולה, יהיה חייב במס בשיעור של 35% (לפחות) על הכספים הללו, גם אם הוא פטור ממס או ששיעור המס שהוא חייב בו נמוך מ-35%.

◆ חשוב להבהיר, כי אין מניעה למשוך בפטור ממס כספים שהצטברו בקופות תגמולים במסלול ההוני שמקורם בהפקדות "ישנות" (בדרך כלל הפקדות שנעשו לפני שהוראות תיקון 148 לחוק נכנסו לתוקף), ובלבד שהכספים ישולמו בהתאם לתקנות אותן קופות.

◆ אנו ערים לכך כי סקירה תמציתית זו הינה קשה לעיכול ולהבנה.

מדובר לדעתנו בסימפטום למצבו של החיסכון הממוסד, שנעשה לבלתי מובן ובלתי אטרקטיבי לתושבי ישראל.

◆ השלכותיו הכספיות של חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה - 2005 (להלן: "החוק"), על (כמעט) כל אחד מתושבי ישראל (הכוונה ליחידים שאינם בגדר שוהים בלתי חוקיים), הן מרחיקות לכת, בלשון המעטה. בה בשעה, מדובר בלבירינט פיסקאלי מעורפל וסבוך במיוחד, שכל הפוסע במשעוליו מסתכן באבדן הדרר.

◆ בין היתר, עוסק החוק בניהולן של "קופות הגמל" (קרן או תכנית ביטוח שניתן לגביהן אישור קופת גמל לפי הוראות סעיף 13 לחוק), בדרכי אישורן של הקופות, בתקנוני הקופות, בתשלומים לקופות ובמשיכת כספים מהן, בהשקעת כספי הקופות וניהול נכסיהן, בדיווח לעמיתים ולציבור, בפיקוח על ניהול הקופות ובנושאים חשובים ורבים נוספים, הכל כפי שנקבע בחוק.

◆ כדי לסבר את האוזן, נעיר, כי רק הסעיף הראשון לחוק (סעיף ההגדרות), משתרע על פני כמעט שבעה דפי דפוס, ומי שאינו בקיא ומיומן בנושאי החוק לא יצליח כנראה להתגבר, ללא סיוע מסיבי, אפילו עליו.

◆ בין היתר, נכלל בחוק סעיף 23, שעניינו משיכה והעברה של כספים מקופת גמל, שזו לשונו:

א. משיכת כספים מקופת גמל, לרבות קבלת קצבה מקופת גמל לקצבה, והעברת כספים מקופת גמל אחת לקופת גמל אחרת וממסלול השקעה אחד בקופת גמל מסלולית למסלול השקעה אחר באותה קופה, תהיה כמפורט להלן, בלבד:

(1) משיכה בידי עמית, עובד של עמית-מעביד או מוטב, של כספים שהופקדו לחשבונו של העמית בקופת הגמל; ואולם:

(א) משיכה בידי עמית בקופות גמל שאינה קרן ותיקה או בידי עובד של עמית - מעביד, של כספים מקופת גמל משלמת לקצבה, בדרך של היוון חלק מהקצבה לסכום חד-פעמי תיעשה;

(1) לגבי עמית - בהתאם לשיטת ההיוון שנקבע בתקנון הקופה ובלבד שסכום הקצבה לא יפחת מסכום הקצבה המזערי (ואם פחת - בהתאם לשיטת ההיוון שנקבעה בתקנון הקופה, לפי שיעור שלא יעלה על 25% מהקצבה ולתקופה שלא תעלה על חמש שנים. (2) לגבי עובד של עמית - מעביד - בהתאם לשיטת ההיוון שנקבעה בתקנון הקופה.

(ב) משיכה מקופת גמל לא משלמת לקצבה בידי עמית, למעט משיכה של כספים ממרכיב הפיצויים, תיעשה רק באמצעות העברתם לקופת גמל משלמת לקצבה.

(2) העברה בידי עמית, של כספים שהופקדו לחשבונו בקופת הגמל;

(3) משיכה או העברה בידי מעביד של עמית-שכיר, של כספים שהפקיד בקופת גמל אישית לפיצויים או במרכיב הפיצויים בקופת גמל לקצבה, בכפוף להוראות סעיף 26 לחוק פיצויי פיטורים ולהוראות לפי סעיף 14 לחוק האמור החלות עליו.

ב. השר, באישור וועדת הכספים של הכנסת, יקבע את המועדים והתנאים שבהם:

(1) רשאים עמיתים, עובדים של עמית-מעביד ומוטבים, למשוך כספים מקופת גמל, ותנאים להמשך הפקדת כספים בקופת גמל לאחר המשיכה; (2) רשאים עמיתים להעביר כספים מקופת גמל אחת לקופת גמל אחרת וממסלול השקעה אחד בקופת גמל מסלולית למסלול השקעה אחר באותה קופה;

גידול הון - חוסר באסמכתאות עמ"ה 1245/03 חקשירי בני נ' פקיד שומה רחובות

הרשות מוטל הנטל לנמק מדוע בחרה לשום את הנישום על פי מיטב השפיטה ולא על פי ספריו, יוותר נטל השכנוע, כי השומה מופרזת על כתפיו של הנישום.

◆ המשיב העיד, כי בחישוביו את השומה התחשב המשיב בערכים המקלים עם המערער. כך למשל נלקחו הוצאות מחיה שאינן כוללות החזקת דירה, אומדן נמוך של כ-400 דולר לחודש שכ"ד, על אף מגוריו ברחוב יוקרתי יחסית וכיוצא"ב. המערער לא חלק על תחשיביו אילו של המשיב ולמעשה אישר, כי הם יותר מסבירים. ההשוואה בין הצהרות ההון ובהתחשב בהוצאות המחיה שקבע המשיב מלמדים, כי למערער גידול הון בלתי מוסבר בסך 1,093,740. המערער סבור, כי הפרש זה מוכיח את טענתו. הפרש ההון הבלתי מוסבר הוא בקירוב, הסכום שהוא טוען, כי הביא עמו מחו"ל וקיבל מאיראן.

◆ המערער בחר שלא להביא כל עדים אשר יאשרו את טענותיו. כך לא בנוגע לכספים שהביא מחו"ל, לא בקשר עם העברות מאיראן, לא בקשר עם מקום החזקת הכספים במזומן וכיוצא באילו. המערער אף סרב לנקוב בשמות היועצים הלכאוריים אשר המליצו לו, לדבריו, שלא לכלול בהצהרת ההון הכסף הרב אשר הביא לדבריו עימו בחו"ל והיה ברשותו. הצהרת ההון לשנת 1992 מהווה הצהרה והודאה, כי כל רכשו הוא המפורט בה. אין זה קל לסתור מסמך בכתב זה המהווה הודאת המערער. עם זאת, המערער לא הציג כל מסמך או ראיה בעניין זה כאמור. לא אישורי הפקדה בנקאית – משום שהכספים הוחזקו במזומן בבית לדבריו. אין אישורים של משיכת כספים מארה"ב, משום שאת רווחי עסקיו שמר לדבריו במזומן בבית. לימים הביא לטענתו, סכום של 300,000 דולר במזומן לישראל כשהוא נושא אותם בתיק הקרוי "ג'יימס בונד". המערער טען, כי תמיכה לעדותו, היא עצם רמת החיים הגבוהה שחי בה עם שובו מארה"ב. הסכום אותו הביא לדבריו, שימש אותו לפתיחת עסקיו, הראיה שפתח שני בתי עסק. הסכום שימש אותו לנסיעותיו לטאבה כאמור, ולמחייטו. במצב דברים זה, המערער לא עמד בנטל המוטל עליו, שכן אין לו לבית המשפט אלא מה שענינו רואות. הגם שהמערער פרץ מספר פעמים בבכי במהלך עדותו, לא שוכנע בית המשפט, בלשון המעטה, בסבירות גרסתו.

תוצאה:

◆ הערער נדחה.

ניתן ביום: 17.11.08

ב"כ המערער: לעצמו.

ב"כ המשיב: עו"ד מ. פורת.

◆ שנות המס שבערעור הינן 1999-2000. במהלכן התפרנס המערער מניהולם של חנות בגדים וקיוסק ברחוב תרמ"ב 20 בראשון לציון.

◆ המערער, עלה ארצה מאיראן. עם שחרורו מצה"ל בשלהי שנות השמונים ובשל אי מציאת עבודה, ניסה את מזלו, לדבריו, בעסקים מעבר לים. המערער שהה בארה"ב כארבע שנים, שם ניהל שתי חנויות בגדים יוקרתיות וכן עבד כתקליטן מצליח וכאמרגן הופעות ואירועים. בשנת 1992 שב המערער ארצה והחל להתפרנס בתחילה כתקליטן ובהמשך מניהולם של חנות בגדים וקיוסק בראשון לציון.

◆ מההשוואות אשר ערך המשיב בין שתי הצהרות הון ליום 31.12.92 וליום 31.12.2000, התגלה הפרש הון בלתי מוסבר בסך 1,093,740 ₪.

◆ לטענת המערער, מקורו של ההון הבלתי מוסבר בכספים אשר צבר בעסקיו בארה"ב, כמו גם בכספים שהועברו לו במסגרת התחשבנות משפחתית, בקשר לכספים שהותירו הוריו באיראן והועברו לידיו במהלך השנים. המערער נימק את העדר הכללת הכספים בהצהרת ההון לשנת 1992, בעצתם של רואי חשבון לדבריו, שלא לדווח על כך, ובשל חששו כי הכסף הרב אותו החזיק במזומן, ייגנב.

לדבריו, העסקים אותם פתח בארץ עם שובו לא עלו יפה, ובמשך השנים הורע מצבו הכלכלי. לטענתו, מן המפורסמות הוא, כי פתיחת שוק הבגדים מהמזרח הרחוק פגע באופן קשה בענף ההלבשה, ומקורם של הצווים החולקים על שומתו העצמית בהתנכלותו של פקיד השומה למערער, ממניעים שאין הוא יכול להסבירם.

◆ לטענת המשיב, הלכה פסוקה היא, כי על הנישום מוטל נטל ההוכחה להסביר פער בין שתי הצהרות הון. לדבריו, המערער אשר העיד בבית המשפט, כי הביא עימו מארה"ב סכום לא מבוטל של 300,000 דולר במזומן, לא הציג כל אסמכתא לכך.

◆ בנסיבות אלו, טוען המשיב, כי המערער לא נשא בנטל הכבד הרובץ עליו להפרכת השומה. משכך, לדברי המשיב, קובעת הפסיקה, כי הינו רשאי לייחס את כל הרווח שנצבר לשנים הפתוחות, היינו, לשנים נשוא הערער.

בימ"ש המחוזי בת"א, כב' השופט מ. אלטוביה:

◆ לא פעם עמדו בתי המשפט על הנטל הרובץ על נישום המבקש להסביר את גידול ההון כפי שהוא עולה מהשוואת הצהרות ההון שהגיש ולשכנע, כי אינו נובע מהכנסה חייבת שלא דווחה. נטל זה כבד הוא כאשר מדובר בהעברות של כספים במזומן מחו"ל, כאשר מדובר בהעברות ומתנות מקרובים ובוודאי כשמדובר בשילוב של השניים או בהעברות עצמיות של כספים במזומן. אם לא נושא מערער בנטל זה במידת הוכחה ושכנוע מוגברת, די בעצם ההפרש כדי להוכיח קיומן של הכנסות החבות במס.

◆ גם כאשר פקיד השומה מבקש להגדיל שומתו של הנישום ללא פסילת ספריו, היינו, גם כאשר על

תיקון שומה והפקעה
וע 5031/02 אריה גולובנציץ נ' מנהל מיסוי מקרקעין ירושלים

שדרש המשיב; אם בשל ניתוח מחדש של העובדות, בעקבות מסמכים נוספים שהמציא העורר, ואם בעילה של תיקון טעות בשומה הראשונה, היא השומה הזמנית.

תכליתו של סעיף 85 לחוק היא לאפשר למשיב לתקן, מיוזמתו או לפי דרישת הנישום, בתוך ארבע שנים מעשיית השומה הסופית, שומה שנעשו בה טעויות מכל סוג שהוא, ובין היתר גם לתקן עיוותים בשומה, אם לרעת הנישום ואם בשל פגיעה באינטרס הציבורי. באיזון הראוי בין האינטרס של הנישום לבין האינטרס הציבורי, יש להעדיף את האינטרס הציבורי, אשר בין היתר כולל בחובו עקרון של תשלום מס אמת ומניעת פגיעה באוצר המדינה.

העורר טען בסיכומיו, כי בעקבות הצהרתו הראשונה על העסקה כעסקה שכולה הפקעה, ביקש "להקפיא את השומה" והמשיב נענה לבקשתו. משום כך, אין להתייחס לשומה הראשונה.

העורר הוא זה שביקש את הקפאת השומה, ומקובלת עלינו עמדת המשיב לעניין זה, שאין נפקות לכך לעניין תיקון השומה על ידי המשיב.

המסקנה העולה מעיון במסמכים ובעדויות לענין הרקע והנסיבות לכריתת ההסכם היא, שהעיריה ראתה את עצמה אנוסה על פי מעשיה היא, להסכים לעסקה שבה היא שילמה תמורה מופרזת, אף לטעמה היא, כדי לרכוש את המקרקעין. העיריה ניהלה משא ומתן עם העורר בלחץ הנסיבות, מתוך חשש של מבול תביעות צפויות מצד קבלנים ובעלי אינטרסים אחרים, אם לא ימשכו העבודות בשטח.

המצב החוקי והתכנוני – הצורה החיצונית והפורמלית של ההסכם אינה יכולה, לבדה, לקבוע את טיבה ותוכנה האמיתי של העסקה. כדי לקבוע אם מדובר בהפקעה או בעסקת מכר, יש לבחון את העסקה ואת פרטיה ונסיבותיה.

בענייננו, בעוד שהתכנית המפקיעה (תכנית 4573) היתה בהליכי אישור, ועוד לפני האישור הזדרזה העיריה מטעמים, שעיקריהם פורטו לעיל, ורכשה את החזקה במקרקעין, בדרך של ניהול משא ומתן שאין שוני בינו לבין משא ומתן לעסקת מכר בין מוכר לבין קונה, למעט היתרון של קלף-מיקוח "מנצח" שהיה בידי המוכר, בענייננו.

מקובלת עלינו עמדת המשיב, שלפיה הליך המשא ומתן הוכתב בלחץ הנסיבות, ואינו תוצאה של משא ומתן חופשי. ההסכם היה תוצאה של לחצים ונסיבות אלה, באופן שאינו יכול להביא למסקנה שלפיה ההסכם הוא תוצאה של פשרה שבאה בעקבות ההליך המשפטי שפתח בו העורר **יום לפני חתימת ההסכם**. עם זאת, נסיבות אלה, אינן יכולות לשלול מן ההסכם את אופי העסקה של מכר מקרקעין על ידי העורר ורכישתם על ידי העיריה.

תוצאה:

♦ הערר נדחה.

ניתן ביום 3.9.2008

♦ העורר, אריה גולובנציץ, היה הבעלים של 10,904 מ"ר בשותפות של מקרקעי מושע עם בעלי זכויות אחרים (להלן – "המקרקעין").

ביום 23.10.1984 פורסמה תכנית 3132, שמייעדת את המקרקעין לתחנת טרנספורמציה ולסלילת כביש מספר 4, המחבר בין דרך הכניסה לירושלים לבין כביש רמות, ולשמורת טבע לעיצוב הנוף ולשטח ציבורי פתוח.

ביום 29.7.1999 פורסמה תוכנית 4573 שעיקרה, ייעוד חלק מהשטח לדרך, לסוללת גינון ולבניית מחלף, במסגרת תכנון "צומת גולדה מאיר", ברמות.

ראוי לציין, כבר כאן, כי תכנית 4573 אושרה אחר מועד העסקה, נשוא עררים אלה, ועוד ראוי לציין, כי העיריה באמצעות החברה העירונית "מוריה", החלה כבר בשנת 1995, לבצע את בניית "מחלף גולדה", וכאמור לפני אישור תכנית 4573. לשון אחרת, העיריה ביצעה עבודות על מקרקעי העורר ומקרקעין של בעלים אחרים, לפני סיום הליכי ההפקעה של המקרקעין.

על כך נודע לעורר, כך לדבריו, בשלהי שנת 1997. העורר פנה לוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, ומשזו הבינה כי העבודות מבוצעות שלא כדין, הוצא "צו למניעת פעולות והפסקת עבודות במקרקעין".

יצוין, כי יום לפני חתימת ההסכם עם העורר, הגישה הוועדה המקומית תביעה נגד העורר, שעניינה צו לתפיסת החזקה במקרקעין.

לאחר הגשת פרטים והצהרות על ידי העורר, לפי דרישת המשיב, בענין פרטי העסקה, כאשר הפרטים האחרונים, הוגשו באוקטובר 1999, ולאחר שהעורר דיווח לפקיד שומה ירושלים על יתרת התמורה בגין רווח הון ושילם מקדמות, הוציא המשיב ביום 13.2.2000 שומה.

העורר השיג על השומה האמורה ביום 7.3.2000 (ההשגה הראשונה), ולאחר שנדרש העורר על ידי המשיב להגיש מסמכים, נתן המשיב ביום 3.1.2001 החלטה בהשגה הראשונה המבוססת על עמדה, שלפיה מדובר בעסקת מכר של מקרקעין, ולא בהפקעה, ובהתאם לכך הוצאה שומה מתוקנת.

העורר השיג על החלטת המשיב (ההשגה השנייה) ובעת ובעונה אחת הגיש ערר על החלטה בהשגה הראשונה.

ביום 7.3.2002 הוציא המשיב החלטה שלפיה נדחתה ההשגה השנייה.

על החלטה זו הגיש העורר ערר שני. הסוגיות בשני העררים כרוכות ושלובות זו בזו, ומשום כך החליטה הוועדה, ביום 15.10.2002, לדון בשניהם כאחד.

ועדת ערר (י-ם): כב' השופט (בדימוס) ע. קמא; ש. מדלה – רו"ח; א. אקשטיין – שמאית מקרקעין;

♦ הוועדה קבעה, כי המשיב היה רשאי לתקן את השומה, על פי סעיף 85 לחוק. אם בשל כך שהצהרת העורר היתה חלקית ולא הומצאו כל המסמכים

העיתון המקצועי לענייני מסים

עיכוב אוטומטי על החלטת מנהל לפי ס' 106 לחוק מע"מ
עש 1539/08 בשא 5400/08 בילק טקסטיל ובניה בע"מ נ' מע"מ אשדוד

באמצעות החלטה מינהלית, אף ללא הוכחת חוסר תום לב, או כוונה להתחמק מתשלום המס, ובכך לבצע איזון בין זכות ההתאגדות לבין זכותה הקניינית של רשות המס לגבות את החוב.

בימ"ש מחוזי ב"ש - כב' סגן הנשיא י.טימור:

◆ למרות שהחוק מעניק זכות ערעור על קשת רחבה של החלטות המנהל, אין הוא מחיל דין שווה בכל המקרים לגבי השאלה האם יש בערעור כדי לעכב את ביצוע החלטת המנהל. בסעיפי חוק מסוימים, כגון בסעיף 50, מצוין כי ערעור על החלטת המנהל לפי אותו סעיף אינו מעכב את תשלום המס, ואילו בסעיפים אחרים, כגון בסעיפים 64 ו-112 מצוין, כי ערעור לפי אותם סעיפים מעכב את החלטות המנהל, זולת אם החליט בית המשפט אחרת.

◆ ס' 106(ו) מעניק את זכות הערעור על החלטת מנהל לפי ס' 106, ואולם שותק לענין העיכוב. מה דין שתיקה זו?

ס' 64 מפרט רשימת סעיפי חוק המקנים סמכות למנהל ליתן החלטות, אשר בהם קיימת זכות עיכוב. במאמר מוסגר יצוין, כי בין יתר הסעיפים הכלולים בסעיף זה כלול ס' 106(א) שעניינו גביית מס בנסיבות מיוחדות, המכוון להרחבת אפשרות הגבייה גם מ"בעל תפקיד" בחברה.

יש להסיק מכאן, כי מקום שלא צויינה קיומה של זכות עיכוב באופן מפורש – זו אינה קיימת. אפילו לא נאמר בסעיפי החוק שאזכרו מתי ניתן להורות על עיכוב ביצוע, לביה"מ תמיד הסמכות להורות כך.

◆ על מנת שבית המשפט יורה על עיכוב, על המבקש להראות, כי סיכויי ההצלחה בערעור גבוהים, וכי אם יזכה בערעור, יהא זה מן הנמנע או קשה מאוד להשיב את המצב לקדמותו. המבקשת לא הרימה נטל זה באף אחד מהתנאים הנדרשים.

◆ יש בידי לקבל את טענת המשיב, כי מהאמור לעיל ניתן לראות כי פריד רכש את מניות המבקשת כאשר הוא יודע על קיום החקירה כנגד לדאר, וכי קיים חשד סביר, כי המדובר למעשה בהעברת פעילות מחברה אחת לשנייה, אשר ביחס אליה מכוון ס' 106 לחוק.

נוסף על כך, המבקשת לא הביאה כל אסמכתא להוכחת הנזק הבלתי הפיך העלול להיגרם לה עם הטלת העיקולים ע"י המשיב, והסתפקה בהצהרה בעלמא בנוגע לחוסר יכולתה לעמוד בתשלומים ובהתחייבות שנטלה על עצמה.

בנסיבות אלה, קיים חשש כבד כי אם יידחה הערעור, לא יוכל המשיב להיפרע מן המבקשת.

תוצאה:

◆ הבקשה נדחת.

ניתן ביום 20.11.08

ב"כ המבקשת: ד. גולדין, עו"ד.

ב"כ המשיב: ע. סירוטה, עו"ד.

◆ המבקשת היא חברת יחיד הפועלת באמצעותו של מר פריד, בבעלותו של מר פריד חברה בשם ל.א.ד.ר. הדרום בניה ופיתוח בע"מ ("להלן" "לדאר") אותה רכש בחודש 07/03. ביום 17/12/04, הודיע פריד לרשם החברות, כי רכש את מניות המבקשת ומאוחר יותר הודיע כי שינה את שמה.

בחודש 3/05 הוציא המשיב שומת תשומות ללדאר בשל ניכוי מע"מ תשומות ללא חשבוניות וכן הטיל נגדה קנס בשל אי ניהול ספרים.

ערעורי המבקשת נדחו בשל אי הפקדת ערובה. ביום 25/05/08 הוציא המשיב הודעה ללדאר ולמבקשת על כוונה להפעיל את סעיף 106 לחוק מע"מ, ולגבות את חוב לדאר מהמבקשת וזאת בשל העברת פעילות לדאר למבקשת. כמו כן, הטיל המנהל עיקול צד ג' על נכסי המבקשת.

◆ **לטענת המבקשת**, הטלת העיקול ע"י המשיב אצל הלקוח העיקרי של המבקשת, שיתק את פעולתה של האחרונה, באופן שעלול לגרום להתמוטטותה הקרובה של המבקשת. המבקשת טוענת להתקיימותו, מקל וחומר, של ס' 91(א) לחוק המע"מ, לפיו נישום המשיג/מערער על שומה שהוגשה כנגדו, רשאי שלא לשלם את המס שבמחלוקת. ס' 106 לחוק מע"מ אינו כולל התייחסות לעיכוב ביצוע של גביית חוב סופי, ולאקונה זו יש לפרש לאור הוראת ס' 91(א) הני"ל, באופן המקל עם הנישום. לטענתה, ס' 64 לחוק המע"מ, בו מנויים מספר סעיפי חוק אשר ערעור עליהם מעכב באופן אוטומטי את ביצוע ההחלטה, ואשר אינו כולל בתוכו את ס' 106 לחוק, מצייין סעיפים שעניינם החלטות מנהליות הקשורות לרישום, ולא פעולות גבייה חד צדדיות.

◆ **לטענת המשיב**, כי מעבר להצהרת בעלי החברה, המבקשת לא הביאה כל אסמכתא לטענתה בדבר הנזק הבלתי הפיך העלול להיגרם לה אם בקשתה תידחה. לעומת זאת, טוען המשיב, אם ייעתר בית המשפט לבקשה קיים חשש, כי הסרת העיקולים במסגרת ההליך הזמני תאפשר לפריד להבריא את הכסף מהמבקשת, והמשיב עשוי לעמוד בפני שוקת שבורה, היה ויידחה ערעורה של המבקשת.

עוד טוען המשיב, כי פריד הינו הבעלים של 2 החברות – לדאר והמבקשת, וכי שתי החברות הן חברת יחיד של פריד, אשר רכש אותן מידי אחרים כאשר היו ריקות מתוכן. למעשה, המדובר בחברות זהות, אשר הקמתה של האחת (המבקשת) נעשתה במקביל לחקירת האחרת (לדאר) ולהפסקת פעילותה.

המשיב הזמין את פריד לחקירה במטרה ליתן לו הזדמנות להתגונן בטרם תתקבל החלטה כנגדו, ואולם פריד החליט שלא לשתף פעולה.

בנסיבות אלה, יש ללמוד משתיקתו במרבית שלבי החקירה, כי העברת הפעילות למבקשת נעשתה בכוונה תחילה לסכל את מאמצי המשיב לגבות את החוב.

לטענת המשיב, תכליתו של ס' 106 הינה לאפשר למשיב לבצע "הרמת מסך" במקרים המתאימים

משבר בענף ראיית החשבון ?

עפ"י נתונים שהצטברו במרכז ההשמה של לשכת רואי החשבון, חלה ירידה של 60% במספר המשרות המוצעות לרואי חשבון במהלך החצי השנה האחרונה, לעומת המחצית הראשונה של שנת 2008. עוד עולה מהנתונים, כי 30% מהמשרות אליהן גויסו רואי חשבון דרך המרכז, הוקפאו תוך כדי תהליך הגיוס. ההקפאות נבעו מביטול התקן בארגונים המגייסים בעקבות המצב במשק. כך גם עולה, כי חלה ירידה של 20%-30% בשכר רואי חשבון לתפקיד עוזר חשב או חשב בשלושת החודשים האחרונים, לעומת שנת 2007 והמחצית הראשונה של 2008. לאחרונה, ככל הנראה כיוון שמשרדי רואי החשבון חדלו לקלוט כוח-אדם, יש תופעה של פניות מצד רואי חשבון בפירמות ראיית החשבון, המבקשים להיקלט ברשות המסים.

נתפסו טון וחצי קוקאין !

רשת בינלאומית ישראלית שעסקה בסחר בסמים מסוג קוקאין נחשפה בעקבות פעילות של היחידה המרכזית של מרחב חוף ויחידת סמים מכס חיפה, בשיתוף גורמי חטיבת המודיעין במחוז ובמטא"ר ומטה הסמים בהנהלת המכס. נציגי משטרת ישראל בחו"ל, נציגי המשטרות המקומיות בדרום אמריקה ובאירופה. הפעילות הסמויה שהחלה לפני חצי שנה היא חלק מפעילות יזומה של ימ"ר חוף, שתכליתה למנוע ולסכל הברחות סמים לארץ דרך נמלי הים והאוויר, כחלק מתוכנית "עשרת הצעדים" להתמודדות עם נגע הסמים. במהלך הפעילות נחשפה רשת המופעלת וממומנת על ידי ישראלים שחברו לדמויות מקומיות מארצות אמריקה הדרומית ואירופה. השיטה הייתה בהברחת מכולות דרך הים, כשהסמים מוסלקים בתוך מכוונות תעשיתיות, האוניות נעו ליעדים באירופה ובמזרח, עד כה נתפסו בשיטה זו טון וחצי קוקאין שערכם בשוק מוערך בכ- 2 מיליארד שקל.

תוספת שכר לרופאים

אחרי כ- 8 שנים של בוררות נקבע, כי כ- 10,000 רופאי שירותי בריאות כללית, הסתדרות הדסה ובתי החולים הממשלתיים יקבלו תוספת של 24.2% לשכרם. ועדת הבוררות שהגיעה להחלטה הורכבה מנציגי ציבור, ביניהם היו"ר דוד בלומברג, רוני מילוא ורו"ח אורי ניגר. כמו כן השתתפו בה יו"ר ההסתדרות הרפואית, ד"ר יורם בלשר, והממונה על השכר והסכמי עבודה באוצר, מר אילן לוין.

הנחיה - לא להיפגש בבתי קפה

מגורמים שונים נודע, כי הנהלת רשות המסים (מנהל כוח-אדם ברשות) הנחתה את עובדיה להימנע מפגישות עם מייצגים בבתי-קפה ומסעדות. נראה, כי הנחיה זו הוצאה לאור העובדה שלאחרונה ישנה תופעה של עובדים, שבזמן העבודה יושבים בבתי-קפה עם מייצגים באופן פומבי וגלוי. עולה, כי גם עפ"י התקשי"ר מפגשים כאלו הם אסורים, שכן בדרך זו קיים חשש לניגוד עניינים.

פרשת תשמישי הקדושה...

בימ"ש השלום בירושלים שחרר השבוע תחת מגבלות את יוחנן רובינשטיין, עוסק במכירת מזוזות, תפילין וספרי תורה בן 40 מתל אביב, בחשד להשמטת הכנסות, ניהול ספרים כוזבים וסיוע לאחרים להתחמק ממס בסך כולל של כ- 2.4 מליון ש"ח. עפ"י הודעת רשות המסים, במהלך חקירת סופר סת"ם מאזור דרום הארץ, שהתקיימה על ידי מחלקת חקירות מס הכנסה ירושלים והדרום, עלה חשד, כי החשוד קשור לחבורה של עוסקים בענף תשמישי קדושה, אשר אינם מדווחים לרשויות המס על מלוא הכנסותיהם.

מזל "שחור" בגוש דן

עפ"י הודעת רשות המסים, מבצע "גלגל המזל" לביקורת חשבונות שנערך בשבוע שעבר בקרב 26 תחנות טוטו הפרושות בגוש דן, חשף הפרשים בספירת הקופות ב- 20% מהביקורות. המבצע נערך בתחום השיפוט של משרד מע"מ גוש דן והתבצע בשיתוף עם עובדי מע"מ ת"א 3 ומע"מ רמלה. כהכנה למבצע נערכו קניות ביקורת וכן נאסף מידע באשר לאופן התנהלות עוסקים בנוגע לאופי ההתחשבות והדיווח למע"מ, מול המועצה להסדר הימורים בטוטו. מטרת עבודת ההכנה היתה להתמקד בעוסקים שלגביהם קיים חשד, כי הם מדווחים על עמלותיהם החייבות במס כעסקאות בשיעור אפס. עפ"י הודעת הרשות, אכן, הממצאים החמורים מורים, כי איתור העוסקים היה ממוקד. עפ"י הממצאים הראשוניים: ב- 20% מהביקורות נמצאו הפרשים בספירת הקופה, המעלים חשד להעלמת עסקאות. מרבית העוסקים (כ-90%) מדווחים על עסקאות אפס ויש חשד לדיווח לא תקין, העלמת עסקאות. תיקים אלו הועברו להמשך ביקורת מעמיקה ומקיפה במשרד.

מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.